

בש"פ 1411/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1411/15

לפני: כבוד השופט א' חווית

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
ו"ט באדר התשע"ה (10.3.2015)

תאריך ישיבה:

עו"ד איל כהן
עו"ד פאדי שרכאי

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") להארכת מעצר חמישית של המשיב בתשעים ימים החל מיום 6.3.2015 או עד למתן פסק הדין בת"פ 13-24351-06-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

עמוד 1

1. נגד המשפט הוגש ביום 12.6.2013 כתוב אישום המיחס לו עבירות של שידול להתעללות בקטין או בחסר ישן עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישן, תקיפה סתם, כליאת שוא, מעשים מגוניים, איומים, תקיפת קטין או חסר ישן, שידול לכליית שוא ועבירה של מעשה מגונה בכוח. האישומים נגד המשפט פורטו בהליכים קודמים בעניינים (בש"פ 1693/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 4909/14; בש"פ 5739/14; בש"פ 7979/14) ומשך נעמדו עליהם במתכזבת. על פי הנטען בכתב האישום, עמד המשפט בראש "ג'מעאת מוניב" - קבוצה של חמישה משפחות המתגוררות שכנות במגדל כרום אשר נהגה לקיים מפגשים בהם ייעץ המשפט לחבריו הקבוצה בענייניהם האישיים ובסוגיות הקשורות בחינוך ילדיהם. המשפט הורה לחבריו הקבוצה להעניש את ילדיהם בנסיבות אמצעות חפצים, וכן באמצעות כליה ממושכת בשירותים או בחרם למספר ימים ובנסיבות מרייחת צואה על גוף ומונעת מזון ושתייה מהם. לעיתים, ביצע המשפט בעצמו את מעשי ההתעללות האמורים וכן נהג להוכיח את אחת מנשות הקבוצה, לשפילה, לבוזה מינית ולכלוא אותה בביתו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגיעו המבוקשת בקשה להארכת מעצרו של המשפט עד תום ההליכים נגדו. ביום 26.6.2013 נעתר בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ר' שפירא) לבקשת והורה על מעצרו של המשפט עד תום ההליכים בקבועו כי קיימות ראיות לכוארו נגדו וכן כי פרט לקיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית, המעשים המתוארים בכתב האישום ונسبות ביצועם מעידים על מסוכנותו הרבה. כן נקבע כי קיים חשש ממש לשיבוש הלילי משפט מצד המשפט וכי חלופות המעצר שהציע אין מאיינות את מסוכנותו. ערך על החלטת בית המשפט המחוזי נדחה ביום 22.7.2013 (בש"פ 5040/13). כמו כן נדחו בקשות שהוגשו לעיון חוזר בעניין מעצרו של המשפט. עירומים שהוגשו על חלק מהחלטות אלו נדחו אף הם.

3. ביום 30.12.2014 הוגש תסקير המעצר המשלים האחרון של המשפט בבית המשפט המחוזי. בתסקיר זה חזר שירות המבחן על האמור בתסקיריו הקודמים כי נשקפת מן המשפט מסוכנות רבה וכן כי קיים סיכון לא מבוטל להתנהגות פורצת גבולות מצדיו. בתסקיר זה בחר שירות המבחן שלושה מפקחים אותם הציע המשפט (לאחר שמקחיהם שהציע המשפט בעבר לא התקבלו על-ידי), אך התרשם כי הם יתקשו להתמודד עם הסיכון הטמן בהתנהגותו. עוד ציין שירות המבחן כי על מנת שיוכלו להציג בפניו המשפט גבולות ברורים, על המפקחים המוצעים להיות בעלי מעמד דתי היררכי גבוה משלו. מטעמים אלה, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשפט לחלופת המעצר. המשפט לא אמר נואש והגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו. במהלך הדיון בבקשת שהתקיים בבית המשפט המחוזי הציע המשפט בשנית ארבעה מפקחים פוטנציאליים שהוצעו על-ידי בעבר, בטענה כי הם עונים עלדרישות שירות המבחן שכן הם מבוגרים ממנו ואינם "נמנעים" מבחן היררכית. בית המשפט המחוזי חקר את המפקחים המוצעים וביום 7.1.2015 החליט על שחרורו של המשפט למעצר למשך בית מלא, בתוספת איזוק אלקטרוני ובפיקוח שהוצע. בהחלטתו ציין בית המשפט כי התרשם לחוב מפקחים שהוצעו על-ידי המשפט והעריך כי לא יסתירו הפרות חוק או הפרת תנאי שחרורו מצדיו. המבוקשת הגישה ערך על החלטתו זו של בית המשפט המחוזי (בש"פ 162/15) ובהחלטתו מיום 27.1.2015 קיבל בית משפט זה (כב' השופט ח' מלצר) את הערך וקבע כי מאז ההחלטה האחרונה של בית משפט זה שהורה על מעצרו של המשפט ב-90 ימים נוספים (ההחלטה בבש"פ 7979/14 מיום 9.12.2014), לא חל כל שינוי נסיבות המצדיק את שחרורו של המשפט לחלופת מעצר. עוד ציין בית המשפט באותה החלטה כי "גם לגופם של דברים - נכון טוב העבריות והתרשומות של שירות המבחן, הנני סבור כי אין בחלופת המעצר שההצעה כדי לאין במרקלה זה את מסוכנותו של המשפט".

4. ההליכים בתיק העיקרי טרם הסתיימו גם לאחר ארבע הארכות מעצר שניתנו בעניינו של המשפט (בש"פ 1693/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 3847/14; בש"פ 5739/14; בש"פ 7979/14) ועתה עותרת המבוקשת להארכת מעצרו בפעם החמישית. המבוקשת טוענת כי המשקפת מן המשפט לא פחתה וכי שקבע בית משפט זה בהחלטתו מיום

14.12.2014, לא הוצאה כל חלופת מעצר המאיינת מסוכנות זו. עוד מצינית המבקשת כי תם שלב ההוכחות בתיק, כי ביום 1.3.2015 הוגש סיכומי התביעה וכי על כן ניתן לצפות שההיליך יסתיים בתקופה הקרובה.

המשיב מצדיו מתנגד לבקשת ומצין כי המבוקשת הגישה את סיכומיה בתיק העיקרי באחור ולאחר מספר בקשות דחיה והוא מוסיף ומצין כי הוא צפוי להגיש את סיכומו עד יום 1.4.2015 וכי לאחר הגשת הסיכומים בכתב צפואה להתקיים ישיבה נוספת נספפת להשלמת סיכומים בעל-פה ומשכך, לטענתו, ההליך אינו צפוי להסתיים בקרוב. אשר למסוכנות הנש��פת ממנה טוען המשיב כי הציע מפקחים הרואים לאמון בבית המשפט, אשר יוכל לוודא כי הוא אינו מפר את תנאי השחרור.

5. דין הבקשה להתקבל.

כבר נפסק כי בעת בוחינת בקשה להארכת מעצר של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לשקלול שני שיקולים עיקריים: המסוכנות הנש��פת ממנה וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 4106/14 מדינת ישראל נ' זוננשטייל, פס' 5 (17.6.2014); בש"פ 2276/14 מדינת ישראל נ' אסטרקון, פס' 4 (24.4.2014)). המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה נגדו וראיות אלה מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנש��פת ממנה כמי שלכאורה ביצע בעצמו ואף הוראה לאחרים לבצע מעשים קשים, בעיקר כלפי קטינים חסרי ישע. המסקנה כי מן המשיב נש��פת מסוכנות נתמכת בתסוקיר האחרון של שירות המבחן שהוגש בעניינו בו שב שירות המבחן ומציין כי קיימים סיכון בלתי מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדיו, כי קיימים קושי בעמידה בסיגי שחרור וכן כי לא הוציאו מפקחים אשר יכולים לאין את מסוכנותו ועל כן ניתן לשחררו לחלופת מעצר.

אשר לקצב התקדמות ההליך. יש ממש בטענת המשיב לפיה הדיון אינו מתנהל בנסיבות הנדרשת והא ראה כי הדיון לא הסתיים גם לאחר ארבע הארכות מעצר שכבר ניתנו. עם זאת מדובר בתיק מורכב ולעת זהו הוא מצוי בשלבי סיום לאחר שסיכומי התביעה כבר הוגשו. סיכומי ההגנה צפויים אף הם להיות מוגשים בעוד שבועיים וגם אם בית המשפט יאפשר ישיבה נוספת נספפת להשלמת סיכומים בעל-פה יש לצפות כי יעשה מאיץ מיוחד על מנת ליתן את הכרעת הדיון בתיק זה בתוך תקופת ההארכה החמישית שנקבעה.

בנסיבות שתוארו ונוכח מכלול השיקולים הקיימים לעניין אני נעתרת לבקשת ומורה על הארכת מעצר של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 6.3.2015 או עד למתן פסק-דין בת"פ 24351-06-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה באדר התשע"ה (16.3.2015).

שפט